

Generální finanční ředitelství

Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

Sekce metodiky a výkonu daní

GFR06391420
ESS

Č. j. 63330/20/7100-20116-050701

Informace k novele zákona o DPH s účinností od 1. září 2020

V souvislosti se změnami směrnice Rady (EU) 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, které jsou obsaženy ve směrnici Rady (EU) 2018/1910 (dále jen „novela směrnice o DPH“), dochází od 1. září 2020 k úpravě zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“).

Změny vyplývající z novely směrnice o DPH jsou součástí zákona č. 343/2020 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění (dále jen „novela zákona o DPH“).

Novela zákona o DPH nabývá v oblasti daně z přidané hodnoty účinnosti 1. září 2020 s výjimkou ustanovení týkajících se zvláštního režimu pro cestovní službu uvedených v § 89 odst. 3 až 20, které nabývají účinnosti až od 1. ledna 2022. Daňové subjekty mohly postupovat dobrovolně podle přímého účinku novely směrnice o DPH již od 1. ledna 2020. **Nabytím účinnosti novely zákona o DPH postupují daňové subjekty od 1. září 2020 výlučně podle zákona o DPH.** Podle novely zákona o DPH lze rovněž postupovat u dodání zboží do jiného členského státu podle § 13 odst. 6 věty třetí a pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 zákona o DPH ve znění účinném do 31. srpna 2020, pokud byly odeslání nebo přeprava zboží zahájeny od 1. ledna 2020 do 31. srpna 2020.

Změny v novele zákona o DPH se týkají především následujících oblastí:

1. Přiřazení přepravy u dodání zboží v řetězci v rámci Evropské unie
2. Přemístění zboží v režimu skladu (tzv. call-off stock)
3. Osvobození od daně při dodání zboží do jiného členského státu
4. Důkazní prostředky u přepravy nebo odeslání zboží u dodání zboží do jiného členského státu
5. Ostatní změny – definice přemístění zboží, zvláštní režim pro cestovní kanceláře

Za účelem objasnění praktického uplatňování nových pravidel zavedených novelou směrnice o DPH, připravila Evropská komise vysvětlivky, které jsou dostupné na internetových stránkách:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/explanatory_notes_2020_qui ck_fixes_cs.pdf. Tyto vysvětlivky nejsou právně závazné, ani vyčerpávající.

Ad 1. Přiřazení přepravy dodání zboží v řetězci v rámci Evropské unie

[§ 7 odst. 3 a 4] V rámci dané úpravy se nastavuje **jednotné pravidlo** pro přiřazení přepravy konkrétnímu dodání zboží u přeshraničních transakcí v řetězci s jednou přepravou v rámci Evropské unie pro účely stanovení místa plnění při dodání zboží, a tím pro jednoznačné určení dodání zboží do jiného členského státu. Přeprava zboží v rámci Evropské unie může být připsána pouze jednomu dodání, které může být osvobozené od daně. Ostatní dodání v řetězci jsou posuzována jako zdanitelná dodání zboží bez přepravy.

Výchozím předpokladem pro uplatnění pravidla pro přiřazení přepravy u dodání v řetězci jsou tyto skutečnosti:

1. Jedná se o dodání v řetězci (tj. 2 a více po sobě jdoucích dodání stejného zboží),
2. přeprava zboží mezi členskými státy musí být uskutečněna od prvního dodavatele přímo posledního odběrateli,
3. odeslání či přepravu zboží zajišťuje prostředník, nebo jím zmocněná třetí osoba.

Pravidlo se tak neuplatní na dodání v řetězci, kdy přepravu zajišťuje první dodavatel v řetězci nebo poslední odběratel. Pokud přepravu zajišťuje první dodavatel, přiřadí se přeprava prvnímu dodání v řetězci. Pokud přepravu zajišťuje poslední osoba v řetězci, přiřadí se přeprava poslednímu dodání v řetězci. Pravidlo rovněž nezávisí na počtu dodání zboží v řetězci, ani na počtu osob, přičemž minimální počet osob pro aplikaci pravidla musí být 3.

Aby bylo možné nová pravidla uplatňovat, je nově definována osoba **prostředníka**. Prostředníkem se dle § 7 odst. 4 zákona o DPH rozumí osoba, která není prvním ani posledním článkem v rámci dodání v řetězci a zboží odesílá nebo přepravuje sama, nebo jí zmocněnou třetí osobou.

Podle základního pravidla v § 7 odst. 3 písm. a) zákona o DPH se přeprava přiřazuje u řetězových dodávek při dodání prostředníkovi. Takové dodání se považuje za dodání zboží s odesláním nebo přepravou. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu, je toto dodání zboží prostředníkovi ve smyslu § 13 odst. 2 zákona o DPH

dodáním zboží do jiného členského státu. Dodání zboží do jiného členského státu je při splnění podmínek § 64 zákona o DPH osvobozené od daně. Ostatní dodání v řetězci jsou dodáními zboží bez přepravy. Pokud takové dodání zboží bez přepravy nebude osvobozeno od daně, je zdanitelným plněním.

Odchylku od tohoto základního pravidla přiřazení přepravy představuje situace, kdy prostředník sdělí svému dodavateli daňové identifikační číslo členského státu zahájení odeslání nebo přepravy daného zboží. V tomto případě se podle zvláštního pravidla stanoveného v § 7 odst. 3 písm. b) zákona o DPH přiřazuje přeprava k dodání mezi prostředníkem a jeho odběratelem. Dodání od dodavatele k prostředníkovi je považováno za dodání bez odeslání nebo přepravy.

Za účelem správného uplatňování pravidel by měl prostředník disponovat důkazy (např. přepravní smlouva, silniční nákladový list CMR, a další) o tom, že zajišťuje přepravu či odeslání zboží sám nebo zmocněnou třetí osobou.

Ad 2. Přemístění zboží v režimu skladu (tzv. call-off stock)

Novelou zákona o DPH se věcně mění posuzování plnění uskutečněných v rámci tzv. konsignačního skladu v režimu call-off stock. Z důvodu harmonizace pravidel v rámci Evropské unie dochází v rámci zákona o DPH ke zrušení doposud uplatňovaných zjednodušujících pravidel v České republice pro dodání zboží do jiného členského státu resp. pořízení zboží z jiného členského státu formou přemístění do skladu a následnému dodání předem určenému odběrateli.

Ze zákona o DPH, ve znění účinném do 31. srpna 2020 (dále jen „původní úprava“), se vypouští § 13 odst. 6 poslední věta a 16 odst. 4. Původní úprava považovala přemístění zboží za účelem následného dodání zboží buď za dodání zboží do jiného členského státu, nebo za pořízení zboží z jiného členského státu, a to dle pohybu zboží. V případě pořízení zboží z jiného členského státu nevznikla dodavateli z jiného členského státu v tuzemsku povinnost k registraci k DPH a daň měl povinnost přiznat plátce (odběratel) dnem přemístění zboží do tuzemska. Žádné další podmínky původní úprava nestanovovala.

Nově se zavádí standardizovaná pravidla a postupy pro tzv. přemístění zboží v režimu skladu (call-off stock), která platí shodně ve všech členských státech. Přemístění zboží v režimu skladu představuje systém, kdy dodavatel přemístí zboží do jiného členského státu za účelem následného dodání předem známému odběrateli, tj. aniž by se zatím převádělo vlastnické právo ke zboží. V případě, že by se uplatnila obecná pravidla fungování daně z přidané

hodnoty, pak by přemístění zboží znamenalo pro dodavatele dodání zboží do jiného členského státu a zároveň pořízení zboží v členském státě, kam zboží přepravil. Současně by mu vznikla v tomto členském státě povinnost registrace a následné dodání zboží odběrateli by se posuzovalo jako tuzemské dodání.

Přemístění zboží v režimu skladu poskytuje zjednodušení v tom, že **přemístění zboží v režimu skladu dodavatelem do jiného členského státu za účelem následného dodání odběrateli není pro dodavatele považováno za dodání zboží do jiného členského státu ani za pořízení zboží z jiného členského státu.** Jelikož takové přemístění zboží není pro dodavatele ani předmětem daně, pak mu nevznikne povinnost registrace v členském státě, kam zboží přemístil. Použití tohoto zjednodušení pro přemístění zboží v režimu skladu je možné za splnění určitých podmínek.

[§ 18 odst. 1] Za přemístění zboží v režimu skladu se považuje přemístění zboží prodávajícím za účelem následného dodání tohoto zboží kupujícím v členském státě ukončení přepravy, pokud prodávající splní následující podmínky.

Prodávající musí v době zahájení odeslání nebo přepravy zboží:

1. znát DIČ kupujícího vydaného členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží a
2. mít s kupujícím ujednání o budoucím následném dodání přemístěného zboží.

Důležitou podmínkou pro přemístění zboží v režimu skladu je existence ujednání o následném (budoucím) dodání přemístěného zboží mezi prodávajícím a kupujícím ještě před zahájením přepravy. Aby kupující mohl po následném dodání přiznat daň, musí být registrován k DPH a mít DIČ vydané členským státem, ve kterém končí přeprava zboží.

Další podmínky pro prodávajícího jsou evidenčního charakteru. Prodávající uvede

1. přemístění zboží v režimu skladu v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty dle § 100a odst. 3 zákona o DPH a
2. DIČ kupujícího v souhrnném hlášení dle § 102 odst. 2 téhož zákona.

[§ 18 odst. 2] Pro účely použití režimu skladu se nově definuje osoba prodávajícího (dodavatel) a kupujícího (odběratel). Prodávající musí být osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení přepravy zboží a zároveň nemá sídlo nebo provozovnu v členském státě ukončení přepravy zboží. Kupující musí být rovněž osoba registrovaná k dani, avšak

v členském státě ukončení přepravy zboží. Zároveň kupující je osobou, na kterou má být po přemístění zboží v režimu skladu převedeno právo nakládat se zbožím jako vlastník.

[§ 18 odst. 3] Přemístění zboží v režimu skladu není pro prodávajícího dodáním zboží ani pořízením zboží z jiného členského státu v okamžiku přemístění zboží. Teprve až převod práva nakládat se zbožím jako vlastník následující po přemístění zboží v režimu skladu se považuje za dodání zboží do jiného členského státu pro prodávajícího a pořízení zboží z jiného členského státu pro kupujícího.

[§ 18 odst. 4] Nově se však nastavuje lhůta pro dodání, ve které musí dojít k následnému převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník, aby bylo možné využít zjednodušení pro přemístění zboží v režimu skladu. Lhůta pro následný převod práva se zbožím nakládat jako vlastník na kupujícího činí 12 měsíců ode dne ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

Jakmile dojde ve lhůtě pro dodání k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník na kupujícího, pak pro prodávajícího to znamená standardní dodání zboží do jiného členského státu, které je při splnění podmínek dle § 64 zákona o DPH osvobozeno od daně.

Pro kupujícího to na druhou stranu je standardní pořízení zboží z jiného členského státu, u kterého mu vzniká povinnost přiznat daň. Povinnost přiznat daň vzniká pouze tehdy, je-li pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně v členském státě ukončení přepravy a není osvobozeno od daně. Stále však musejí být splněny základní podmínky dle § 18 odst. 1 a 2 zákona o DPH.

[§ 18 odst. 5 a 6] U přemístěného zboží v režimu skladu může být ve lhůtě pro dodání převedeno právo nakládat se zbožím jako vlastník i na jinou osobu, nežli byl původní kupující. Přemístěné zboží může být také vráceno zpět do členského státu, ze kterého bylo odesláno nebo přepraveno. Tyto změny – nahrazení kupujícího nebo vrácení zboží zpět – má povinnost prodávající uvést v evidenci pro účely přemístění zboží v režimu skladu a v souhrnném hlášení.

[§ 18 odst. 7] Pokud nebude ve lhůtě pro dodání u přemístěného zboží v režimu skladu převedeno právo nakládat se zbožím jako vlastník na kupujícího resp. náhradního kupujícího, vráceno zpět nebo přestanou být plněny základní podmínky pro použití režimu skladu, pak takové přemístění zboží se považuje za dodání zboží za úplaty a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu. Přemístění zboží se stane dodáním zboží za úplatu a pořízením zboží za úplatu v okamžiku, ve kterém přestane být daná podmínka plněna. Zvláštními případy, kdy nedojde k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník, mohou být:

- a) převod práva nakládat se zbožím jako vlastník na jinou osobu, než je předpokládáný kupující,
- b) zboží je přepraveno do členského státu odlišného od členského státu, ze kterého bylo původně přepraveno,
- c) zničení, ztráta nebo odcizení zboží.

U těchto zvláštní případů je stanoven okamžik, ke kterému přestane být daná podmínka plněna. Pro případy platí následující okamžiky:

- pro a) okamžik bezprostředně předcházející převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník;
- pro b) okamžik bezprostředně předtím, než jsou odeslání nebo přeprava do tohoto odlišného členského státu zahájeny;
- pro c) den, kdy bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno. Pokud nelze zjistit, kdy bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno, pak okamžikem, ve kterém daná podmínka přestane být plněna, je den zjištění zničení, ztráty či odcizení.

Ztráta zboží malého rozsahu v režimu skladu není přemístěním zboží podle § 16 zákona o DPH, pokud se jedná o ztráty vyplývající

- ze skutečné povahy zboží,
- z nepředvídatelných okolností, nebo
- z povolení či pokynů příslušných orgánů.

Za ztráty zboží malého rozsahu se považují ztráty nižší 5 % z hlediska hodnoty nebo množství celkového stavu zásob ke dni (po dopravení zboží na místo skladování), kdy bylo zboží skutečně odstraněno nebo zničeno, nebo nelze-li tento den určit, ke dni zjištění zničení nebo ztráty zboží.

[§ 18 odst. 8] Pokud ve lhůtě pro dodání zboží nedojde k převodu práva nakládat jako vlastník na předem známého kupujícího (původního nebo nového), není zboží vráceno zpět nebo nenastane vybraná událost v § 18 odst. 7 zákona o DPH, pak přestává platit zjednodušení pro přemístění zboží v režimu skladu.

Přemístění zboží v režimu skladu se stane dodáním zboží do jiného členského státu za úplatu a pořízením zboží z jiného členského státu za úplatu, a to dnem následujícím po dni uplynutí lhůty pro dodání.

To však bude znamenat pro prodávajícího, že mu vznikne povinnost registrace v členském státě, kam bylo zboží přemístěno a případně povinnost přiznat daň z pořízení zboží, pokud takové pořízení je předmětem daně a není osvobozeno od daně.

[evidence] Pro účely zaznamenání pohybu zboží v režimu skladu vzniká povinnost vést zvláštní evidenci nejen pro prodávajícího, ale také pro kupujícího dle § 100a odst. 3 zákona o DPH.

Evidence prodávajícího má obsahovat dle čl. 54a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011¹ ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o DPH, ve znění prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/1912 (dále jen „nařízení č. 282/2011“), tyto informace:

- a) členský stát, z něhož bylo zboží odesláno nebo přepraveno, a datum odeslání nebo přepravy zboží;
- b) identifikační číslo pro DPH kupujícího vydané členským státem, do kterého je zboží odesláno nebo přepraveno;
- c) členský stát, do kterého je zboží odesláno nebo přepraveno, identifikační číslo pro DPH skladovatele, adresu skladu, kde je zboží po ukončení přepravy skladováno, a datum, kdy je zboží do skladu dopraveno;
- d) hodnotu, popis a množství zboží, jež bylo do skladu dopraveno;
- e) identifikační číslo pro DPH náhradního kupujícího dle § 18 odst. 5 zákona o DPH
- f) základ daně, popis a množství dodaného zboží a datum, kdy došlo k dodání zboží podle § 18 odst. 4 zákona o DPH, a identifikační číslo pro DPH pořizovatele;
- g) základ daně, popis a množství zboží, a datum, kdy nastala kterákoli z podmínek spolu s příslušným důvodem podle § 18 odst. 7;
- h) hodnotu, popis a množství vráceného zboží a datum vrácení zboží podle § 18 odst. 6 zákona o DPH.

Evidence kupujícího dle čl. 54a nařízení č. 282/2011 má obsahovat tyto informace:

- a) identifikační číslo pro DPH prodávajícího;
- b) popis a množství zboží určené kupujícímu;
- c) datum, kdy je zboží kupujícímu dopraveno do skladu;

---

¹ Konsolidované znění dostupné na: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/2020-01-01.

- d) základ daně, popis a množství zboží dodaného kupujícímu a datum, kdy došlo k pořízení zboží uvnitř Společenství podle § 18 odst. 4 zákona o DPH;
- e) popis a množství zboží a datum, kdy toto zboží na příkaz prodávajícího sklad opustilo;
- f) popis a množství zničeného nebo chybějícího zboží a datum zničení, ztráty či krádeže zboží do skladu dříve dopraveného nebo datum, kdy bylo zjištěno, že je toto zboží zničeno nebo že chybí.

[souhrnné hlášení] Nově také vzniká povinnost podle § 102 odst. 2 zákona o DPH podat souhrnné hlášení pro prodávajícího, který přemístil zboží v režimu skladu. Proávající uvádí do souhrnného hlášení přemístění zboží v režimu skladu, nahrazení původního kupujícího novým kupujícím nebo vrácení zboží zpět do členského státu, odkud bylo zboží přemístěno.

Prodávající uvádí v případě přemístění zboží v režimu skladu podle § 18 odst. 1 zákona o DPH do souhrnného hlášení DIČ předpokládaného kupujícího a kód záznamu 1. V případě nahrazení původního kupujícího u části nebo u veškerého zboží podle § 18 odst. 5 zákona o DPH uvádí do souhrnného hlášení DIČ nového kupujícího, DIČ původního kupujícího a kód záznamu 3. U úplného nebo částečného vrácení zboží zpět prodávajícímu uvádí prodávající v souhrnném hlášení DIČ předpokládaného kupujícího, od kterého se zboží vrací, a kód záznamu 2.

Ad. 3 Osvobození od daně při dodání zboží do jiného členského státu

Dochází k rozšíření podmínek pro uplatnění osvobození od daně při dodání zboží do jiného členského státu plátcem podle § 64 zákona o DPH. K dosavadním hmotněprávním podmínkám musí nově plátce

- **znát daňové identifikační číslo pořizovatele zboží a**
- **uvést dodání zboží v souhrnném hlášení.**

Daňové identifikační číslo pořizovatele zboží by měl plátce (dodavatel) znát nejpozději k okamžiku, ke kterému vznikla povinnost přiznat dodání do jiného členského státu osvobozené od daně dle § 22 odst. 1 zákona o DPH. V případě, že plátcí (dodavatel) není známo daňové identifikační číslo pořizovatele zboží k uvedenému okamžiku podle § 22 odst. 1 zákona o DPH, nemůže uplatnit osvobození od daně u dodání zboží do jiného členského státu a dodání zboží podléhá DPH. Pokud pořizovatel zboží sdělí dodavateli daňové identifikační číslo po uskutečnění dodání, dodavatel opraví daňový doklad podle § 43 zákona o DPH a uplatní na dodání zboží osvobození podle § 64 zákona o DPH. Stále však musí být splněny všechny ostatní podmínky pro osvobození od daně.

Podmínka skutečné fyzické přepravy či odeslání zboží do jiného členského státu zůstává pro účely osvobození zachována.

Ad. 4 Důkazní prostředky pro osvobození od daně při dodání zboží do jiného členského státu

Novela směrnice o DPH přináší novou možnost v oblasti prokazování přepravy a odeslání zboží pro účely osvobození od daně při dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 zákona o DPH. Nová možnost se vztahuje zejména na případy, kdy pořizovatel uskutečňuje přepravu nebo odeslání zboží, a **nemá vliv na dosavadní možnosti prokazování přepravy nebo odeslání zboží.**

Nová možnost prokazování přepravy a odeslání byla zavedena v čl. 45a nařízení č. 282/2011.

Jednou z podmínek pro uplatnění osvobození od daně u dodání zboží do JČS podle § 64 zákona o DPH je splnění podmínky přepravy zboží. Zboží musí být skutečně fyzicky odesláno nebo přepraveno z tuzemska do JČS. Přepravu nebo odeslání zboží musí uskutečňovat plátce neboli prodávající, pořizovatel nebo jimi zmocněná třetí osoba.

Nová možnost byla zavedena zejména pro případy, kdy přepravu zboží uskutečňuje pořizovatel prostřednictvím třetí osoby (nikoliv vlastním dopravními prostředky). Plátce (prodávající) nemá kontrolu nad přepravou zboží, avšak musí přepravu zboží pro účely osvobození od daně prokázat. Nevztahuje se na případy, pokud pořizovatel uskutečňuje přepravu nebo odeslání zboží svými vlastními dopravními prostředky a ani pokud přepravu uskutečňuje plátce (prodávající).

Plátce (prodávající) může předpokládat, že k odeslání nebo přepravě zboží z tuzemska do JČS došlo, pokud disponuje kombinací důkazů uvedených v čl. 45a odst. 1 nařízení č. 282/2011. Tento předpoklad zajistí plátcí, že podmínka přepravy zboží je pro účely uplatnění osvobození od daně u dodání zboží do JČS splněna. V případě, že by kombinace důkazů neodpovídala skutečnosti, kterou správce daně zjistil, pak nelze považovat podmínku přepravy za splněnou.

Pokud plátce není schopen zajistit kombinaci důkazů, nemůže využít předpokladu o tom, že zboží bylo přepraveno či odesláno do JČS. **Avšak plátce stále může prokázat přepravu zboží jinými důkazními prostředky.** Tyto důkazní prostředky nemusejí odpovídat důkazům vymezeným v čl. 45a nařízení č. 282/2011, nicméně **musí prokazovat skutečný fyzický pohyb zboží z tuzemska do JČS**, jako tomu bylo doposud.

Zavedením čl. 45a nařízení od 1. 1. 2020 resp. jeho implementace v § 64 odst. 5 novely zákona o DPH, **nemá vliv na dosavadní možnosti prokazování přepravy nebo odeslání zboží**. Nová možnost přináší plátcům pro vybrané případy vyšší míru právní jistoty u prokazování přepravy zboží pro účely osvobození od daně, pokud bude disponovat vybranou kombinací důkazů.

Ad. 5 Ostatní změny

[§ 4 odst. 5 a 6 - přemístění zboží] Novela zákona o DPH zavádí obecný pojem „přemístění zboží“ do části vymezení základních pojmů v § 4 odst. 5 zákona o DPH a jaké případy se nepovažují za přemístění zboží do § 4 odst. 6 zákona o DPH. Přemístění zboží bylo v původním znění zákona obsaženo v § 13 odst. 6 a 7. V definici nedochází k žádné věcné změně.

[§ 22 odst. 1, 2 a 3 - povinnost přiznat uskutečnění osvobozeného dodání zboží do jiného členského státu]

Okamžik povinnosti přiznat uskutečnění osvobozeného dodání zboží do jiného členského státu byl podle původní úpravy vázán na měsíc, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

Nově se však povinnost přiznat osvobozené dodání zboží do jiného členského státu váže na okamžik, ve kterém bylo **dodání zboží uskutečněno**. Pro správné vykázání uskutečnění osvobozeného dodání nebo přemístění zboží je nezbytné stanovit měsíc, ve kterém bylo plnění uskutečněno, a následně jej přiznat buď ke dni vystavení daňového dokladu, nebo nejpozději do 15. dne následujícího po měsíci, ve kterém se plnění uskutečnilo, podle toho jaký den nastane dříve. Toto pravidlo se vztahuje i na dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží podle § 4 odst. 5 nebo 7 zákona o DPH.

Den uskutečnění plnění při standardním dodání zboží do jiného členského státu se posuzuje dle § 21 zákona o DPH, tj. dnem dodání. Den uskutečnění dodání zboží ve specifických případech (dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží a dodání zboží v režimu skladu) je stanoven dle § 22 odst. 2 a 3 zákona o DPH.

[§ 25 odst. 1 a 2 - uskutečnění a povinnost přiznat daň u pořízení zboží z JČS] Novela ruší povinnost přiznat daň u přemístění zboží dle § 16 odst. 4 a 5 původního znění zákona ke dni přemístění zboží do tuzemska.

Nově se přemístění zboží, které je považováno za pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 3 nebo dle § 18 odst. 4, 5, 7 a 8 zákona o DPH, považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno takové plnění při dodání zboží do jiného členského státu podle § 22 zákona o DPH. Povinnost přiznat daň z takového přemístění zboží vychází z § 25 odst. 1 zákona o DPH, tj. nejpozději k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, nebo ke dni vystavení dokladu, pokud byl vystaven dříve.

[§ 66 - osvobození od daně při vývozu zboží] V souvislosti s rozsudkem Soudního dvora Evropské Unie ve věci C-275/18 Milan Vinš dochází k úpravám u osvobození od daně při vývozu zboží podle § 66 zákona o DPH. Nově osvobození není vázáno na podmínku propuštění zboží do celního režimu. Ostatní podmínky pro uplatnění osvobození zůstávají beze změn.

Zároveň však dochází k věcné změně při prokazování výstupu zboží z Evropské unie. Plátce může výstup zboží z Evropské unie pro účely osvobození prokázat:

- a) rozhodnutím celního úřadu, u kterého je potvrzen výstup zboží z území Evropské unie, o propuštění do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, nebo vnějšího tranzitu, nebo o zpětném vývozu, nebo
- b) jinými důkazními prostředky.

U bodu a) nedochází k věcné změně, tj. stále se jedná o zprávu xml (CZ599) vydanou celním úřadem. Nově je však možné prokázat výstup zboží z Evropské unie i jinými důkazními prostředky. Za jiné důkazní prostředky lze **příkladně** považovat:

- a) kopie dodacího listu podepsaného nebo ověřeného příjemcem mimo celní území Evropské unie;
- b) doklad o zaplacení přepravní služby prokazující pohyb zboží;
- c) dodací list podepsaný či ověřený přepravcem zboží;
- d) doklad podepsaný nebo ověřený hospodářským subjektem, jenž zboží vyvezl z celního území Evropské unie;
- e) doklad zpracovaný celním orgánem členského státu nebo třetí země v souladu s pravidly a postupy použitelnými v daném státě nebo zemi;
- f) záznam hospodářských subjektů o zboží dodaném na lodě, letadla nebo zařízení na moři;
- g) potvrzení o doručení získané z aplikace přepravce.

Doporučujeme však daňovým subjektům pro zajištění právní jistoty v případech, kdy je podle celních předpisů vystaveno elektronickým způsobem celní prohlášení (JSD) nadále prokazovat výstup zboží z EU rozhodnutím celního úřadu.

[zvláštní režim pro cestovní kanceláře – účinnost od 1. ledna 2022]

Novela zákona o DPH také reaguje na novou judikaturu Soudního dvora Evropské Unie v oblasti zvláštního režimu pro cestovní kanceláře.

Nově již nebude možný výpočet přírážky pro účely stanovení základu daně při poskytnutí cestovní služby souhrnně z cestovních služeb poskytnutých za zdaňovací období. Plátce bude muset provádět výpočet přírážky za jednotlivou poskytnutou cestovní službu.

Původní znění zároveň umožňovalo, že přijatá záloha na platbu za cestovní službu nepodléhala povinnosti přiznat daň. Nově však přijatá záloha za cestovní službu bude podléhat povinnosti přiznat daň podle již zavedených principů v § 20a zákona o DPH. Jelikož u zvláštního režimu nepodléhá dani celková úplata ale pouze přírážka, nově se stanovuje výpočet přírážky z přijaté zálohy v § 89 odst. 4 až 8 zákona o DPH.

Nová úprava zvláštního režimu pro cestovní kanceláře však nabývá účinnosti až od 1. ledna 2022.

Ing. Jiří Fojtík
ředitel sekce